

den højtærede Minister for offentlige Arbejder — vil sende Folk ud at undersøge Kysten. Mere forlanger jeg ikke i første Omgang. Det gaar kun her som i mange andre Tilfælde, at Børnene maa undgælde for Fædrenes Synder.

Philipsen: Saa naturligt det end er, at en stor Naturbegivenhed som den Orkan, der gik hen over Danmark i Slutningen af forrige Aar, har vakt almindelig Opmærksomhed, og at denne Opmærksomhed ogsaa har givet sig Udtryk her i Salen, saa har det dog vakt nogen Forbavselse hos adskillige Medlemmer her i Salen, at man har benyttet denne Lejlighed til at fremdrage dette Spørgsmaal. Det er jo saaledes, at Tillægsbevillingslovens 1ste Behandling plejer at foregaa uden særlig Forhandling, og der er jo heller ikke særlig mange Punkter, der egne sig til Fremdragelse. Det er heller ikke hyppigt, undtagen naar Forhold som det, der her berørtes, undtages, at man finder Anledning til at drage ny Spørgsmaal frem inden Tillægsbevillingslovens Behandling i Udvalget. Jeg er temmelig overtydet om og har ogsaa Grund til at tro, at dette sidste vilde være sket med Hensyn til Virkningerne af Orkanen, selv om der ikke var fremkommet Udtalelser her ved 1ste Behandling. Det har maaske været ganske heldigt, at der er kommet nogen Vejledning for Finansudvalget med Hensyn til, hvad man i saa Henseende kunde ønske at stille op. Det har paa den anden Side den Mangel, der er den Skrøbelighed ved saadanne Udtalelser, at der meget let vækkes Forventninger, som det ingenlunde er sikkert vil kunne fyldestgøres. Det maa jo gaa saaledes til, at der maa finde Samraad Sted mellem Finansudvalget og de paagældende *Ministre* — jeg understreger dette *Ministre* — med Hensyn til, hvor stor Skadens Omfang er, hvad der kan gøres af midlertidige Foranstaltninger, hvad der mere maa være Fremtiden forbeholdt, hvad der er Statens Opgave, og hvad der naturlig og nødvendig maa være overladt til det private Initiativ.

Begge de to ærede Medlemmer have jo særlig understreget det Tab, som Kystboerne, nærmest Fiskere, men ogsaa andre Kystboere have lidt. Jeg mener, at naar nu overhovedet Forhandlingen er bleven rejst, bør det dog nævnes, at de Ulykker, som Orkanen har medført, ingenlunde alene begrænses til Kystbefolkningen. Jeg har i Beretningerne om Stormens

Virkninger særlig ovre i Jylland lagt Mærke til, at den Skade, der er sket, dels paa Skove, men ogsaa navnlig paa smaa fattige Huse, er meget betydelig, og det vil dog vel særlig være i en Retning som den sidstnævnte, at der kunde være Tale om en Indgriben fra Statens Side. Man vil dog vanskelig kunne sammenligne den Begivenhed, her er sket, med Stormfloden i 1872. Der kan være Begivenheder af en saadan Natur, at Staten, det almindelige Samfund, hele Samfundet maa træde til, hvor en enkelt Landsdel har lidt Ulykke, og hvor det maa træde til til Gavn saavel for dem, man ellers regner for mere bemidlede, som for de mindre bemidlede. Men det kan ogsaa være — og det er denne Karakter, det forekommer mig, at denne Begivenhed har — en almindelig Landeulykke, men hvor saa ogsaa de, der maa siges dog at være paa Samfundets Lysside, selv maa bære det Tab, de have lidt, medens der meget vel kan være Anledning til at komme dem til Hjælp, som ere særlig ugunstigt stillede, men ogsaa kun disse, og det, hvad enten de ere Fiskere eller Husmænd.

Imidlertid vil det første, der maa gøres, være at danne sig et nogenlunde paalideligt Skøn over, hvad Ulykke der er sket, hvilket Omfang den har haft, hvad den betyder i Penge, og dette vil være en Opgave, som maaske vil ligge mindre for Landbrugsministeriet end for Indenrigsministeriet. Jeg antager nemlig, at de fornødne Oplysninger maa tilvejebringes igennem de kommunale Raad, og det vil være naturligere, at de da tilvejebringes gennem Indenrigsministeriet. Men alt dette ligesom de andre Spørgsmaal, der ere rejste, ville selvfølgelig paa et senere Tidspunkt blive gjorte til Genstand for Overvejelse. Jeg er overtydet om, at Finansudvalget ogsaa uden den Anledning, her er givet, vilde have taget Spørgsmaalene op. De to ærede Taleres Udtalelser ville være en yderligere Spore, tvivler jeg ikke om, for Finansudvalget til at tage sig af Sagen.

Jens Christensen: Det ærede Medlem for Helsingør (Christian Rasmussens) Udtalelser om Forholdene nede i Gilleleje, give mig Anledning til at sige et Par Ord. Jeg tror nemlig ikke, det gaar an at tale smaat om, hvad der er sket dernede, overhovedet ikke gaar an at sige, at Skaden der ikke er af noget virkelig stort Omfang. Thi det virkelige Forhold er dog det, at der ved Gilleleje blev slaet itu ca. 42 større Fiskerfartøjer og 30 mindre, og